

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1286/2020
12.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Лазара Р. Савковића и Милоша Михаиловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К број 45/20 од 14.07.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1 111/20 од 10.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К број 45/20 од 14.07.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1 111/20 од 10.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К број 45/20 од 14.07.2020. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезана да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да ако то не учини у остављеном року новчана казна ће се заменити у казну затвора, рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, као један дан казне затвора.

Наведеном пресудом окривљена АА обавезана је да на име трошкова кривичног поступка исплати приватној тужилји ББ износ од 81.230,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а приватна тужилја ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Истом пресудом окривљена АА на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, па је обавезан приватни тужилац ВВ да на име трошкова кривичног поступка исплати окривљеној АА износ од 54.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 111/20 од 10.09.2020. године одбијене су као неосноване жалбе пуномоћника приватног тужиоца ВВ и жалба браниоца окривљене АА, па је пресуда Основног суда у Чачку К број 45/20 од 14.07.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљене АА, адвокати Лазар Р. Савковић и Милош Михаиловић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. и 262. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде у осуђујућем делу преиначи, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе и обавезати приватног тужиоца ББ да сходно члану 265. став 3. ЗКП накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини првостепени суд одлучити посебним решењем.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА је неоснован.

Браниоци окривљене АА у захтеву наводе да у осуђујућем делу побијане пресуде у опису радњи окривљене не садрже све неопходне елементе бића кривичног дела увреда, јер је изјава окривљене „лако је теби, твоја сестра ради у болници, а њен швалер је лекар и може да ти напише било какав папир“ неодређена, и том смислу није могуће на несумњив начин утврдити да је иста упућена приватној тужилји ББ. Надаље, у захтеву се наводи да та изјава није увредљиве садржине, нити је дата у намери омаловажавања приватне тужилје, већ представља изражавање личне сумње окривљене у односу на медицинску документацију на коју се позива приватни тужилац ВВ. На наведени начин, захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљене АА указује се да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је окривљена АА у присуству социјалног радника Центра за социјални рад у Ћуприји, приватном тужиоцу, ВВ упутила увредљиве речи на рачун његове сестре ББ, а приликом расправе у вези медицинске документације ВВ на тај начин што је окривљена изговорила да је ББ, која је рођена сестра ВВ, медицинска сестра и да „ради у болници, а њен швалер је лекар и може да напише било какав папир“.

По налажењу Врховног касационог суда речи изговорене од стране окривљене АА, у напред наведеном контексту на рачун рођене сестре приватног тужиоца ВВ, ББ, јесу увредљиве садржине јер потцењују вредности које чине част једног лица и изражавају непоштовање достојанства и омаловажавање тог лица, у објективном смислу, па су супротни наводи из захтева за заштиту законитости бранилаца

окривљене АА којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Браниоци окривљене АА у захтеву наводе да су побијане пресуде донете и уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је окривљена обавезана да исплати приватној тужилји ББ трошкове кривичног поступка у већем износу, него што их је сама приватна тужилја сносила. Наиме, приватна тужилја ББ није имала посебног пуномоћника, већ заједничког са приватним тужиоцем ВВ, па сходно одредбама АТ пуномоћнику приватних тужилаца за сваку изведену радњу припада увећање 50% за друго заступано лице, због чега је окривљена могла да буде обавезана на накнаду само половине укупних трошкова које су оба приватна тужиоца имала.

Из списка предмета произилази да су приватни тужиоци ВВ и ББ поднели приватну кривичну тужбу против окривљене АА због два кривична дела увреда из члана 170. став 1. КЗ а да је окривљена АА оглашена кривом због извршења једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, учињеног на штету ББ, док је ослобођена од оптужбе због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, учињеног на штету ВВ, па је у осуђујућем делу обавезана да исплати приватној тужилји ББ трошкове кривичног поступка на име заступања од стране адвоката.

Тарифним бројем 7 став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да када адвокат брани више окривљених, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другог и сваког наредног окривљеног, а Тарифним бројем 8. став 1. исте Тарифе прописано је, да за заступање оштећеног тужиоца и приватног тужиоца адвокату припада награда као и за одбрану окривљеног.

По налажењу Врховног касационог суда трошкови кривичног поступка на које је обавезана окривљена АА у осуђујућем делу због кривичног дела учињеног на штету приватне тужилје ББ представљају трошкове које је ова приватна тужилја имала у току трајања овог кривичног поступка, на име заступања од стране пуномоћника. Наведени трошкови би били увећани за 50% за радње предузете у овом кривичном поступку сходно Тарифном броју 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у случају да је окривљена АА, поред једног кривичног дела увреде учињеног на штету приватног тужиоца ББ, била оглашена кривом и због извршења кривичног дела увреда учињеног на штету другог приватног тужиоца ВВ.

Наведене одредбе Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката представљају начин да се умање трошкови кривичног поступка за ангажовање пуномоћника приватних тужилаца, у случају када их је двоје или више а имају једног пуномоћника, али не представљају основ за умањење трошкова у ситуацији када само један приватни тужилац успе у својој приватној кривичној тужби, а други не. У том случају трошкови приватног тужиоца обрачунавају се у износу од 100% за оног приватног тужиоца по чијој приватној кривичној тужби је окривљени оглашен кривим.

Како је окривљена АА ослобођена од оптужбе због извршења кривичног дела на штету приватног тужиоца ВВ накнада трошкова за рад пуномоћника приватне тужилје ББ правилно је обрачуната у висини трошкова које је имала једна странка, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене АА којима се

указује да је накнаду трошкова приватној тужиљи требало умањити с обзиром да је постојала приватна тужба два приватна тужиоца, од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић